

noget Haab om; at nogen kjendelig Formind-
 skelse af Contoirudgifterne vil fremkomme.
 Det er egentlig først, saasnart den allerførste
 Deel af de vedkommende Ydelse ere afløste,
 at nogen kjendelig, om end mindre Besparelse
 for Amtsforvalterne vil fremkomme derved,
 saaledes at Contoirholdet kan nedsættes eller
 maaffee endogsaa Fordebogsregnskabet falde bort.
 I saa Tilfælde vil der komme en Formind-
 skelse i Contoirholdet, som dog neppe kan an-
 slaes til nogen betydelig Sum; thi det maa
 erindres, at vedkommende Amtsforvalters Con-
 toirhold væsentlig er begrundet paa andre
 Forhold end disse. Jeg troer altsaa ikke, at
 man tør anfsee den Besparelse, som deraf vil
 flyde for Statskassen, for at være saa stor,
 at den kunde faae den mindste Betydning ved
 et saa betydeligt Pengebeløb, som det, der her
 er Tale om. Det andet Punkt, som det ærede
 Medlem antydede, angik Skifte, idet han nem-
 lig sagde, at, saasnart Arvesæstegaften afløstes,
 vilde Skiftegebyret ved indtrædende Skifte
 blive høiere. Dette er vistnok en fuldkommen
 rigtig Bemærkning af den ærede Ordfører,
 men jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom
 paa, at den Omstændighed, der bevirker, at
 Skiftegebyret i saa Tilfælde vil blive høiere,
 netop er et af de Punkter i vor Sportellov-
 givning, som vistnok med Rette vækker det al-
 lestørste Anstød, idet nemlig Skiftegebyret be-
 regnes af Eiendommens fulde Værdi, uden
 Hensyn til de Byrder eller den Gjæld, som
 hviler derpaa. Det er altsaa vistnok til at
 forudssee, at det, naar vi — som jeg haaber
 om ikke meget lang Tid — komme til at tage
 hele Sportellovgivningen, eller ialfald vistnok
 visse vigtige Capitler deraf, under en alvørlig
 og mere indgaaende Overveelse, vil blive et
 af de Punkter, som ville komme frem, om det
 dog ikke er en Ubillighed i vor Sportellov-
 givning, at Skiftegebyrerne saaledes beregnes efter
 de faste Eiendommens fulde Værdi, uden Fra-
 drag af Gjælden, og skulde det efter en saadan
 Overveelse, som jeg forøvrigt paa ingen
 Maade her tænker paa at ville foregribe,
 blive Resultatet, at en anden Norm
 for Skiftegebyrernes Beregning for Fremtiden
 vil være at følge, saa vil det, som det ærede
 Medlem har fremdraget, ophøre at have nogen

Betydning for Statskassen. Nu er det ganske
 vist, at der til Grund for Udvalgets Betragt-
 ning ligger den Tanke, at Staten skulde have
 fuldt Bederlag, og jeg kan ikke modsigte dette,
 saasnart man udelukkende tager Hensyn til
 selve de Kjøbesummer, som Udvalget har meent,
 at der skulde ydes for Afløsningen. Saasnart
 Staten nemlig faaer i kongelige 4 Procents
 Obligationer det 25 dobbelte Beløb af Af-
 giften, kan den ved at udslette disse Obliga-
 tioner af sin Gjæld skaffe sig en Mindreud-
 gift, der netop svarer til den Mindreindtægt,
 som kommer tilstede. Men, mine Herrer, vi
 maae ikke udelukkende see paa dette. Sagen
 er nemlig den, at saaledes som dette Forhold
 er stillet ved det her foreliggende Lovforslag,
 er det Tilfældet, at det staaer til Yderen,
 naar Afløsning skal finde Sted, og det staaer
 ikke til Finantsministeren. Han kan ikke sige
 til Yderen: Du skal afløse, men Yderen kan
 sige til Finantsministeren: Jeg vil afløse.
 Det er altsaa Yderen, som har Balget, det er
 Yderen, der kan bestemme det Tidspunkt, paa
 hvilket han vil afløse. Nu vil det jo sees,
 at der er to Hovedmomenter, der kunne gjøre
 denne Afløsningspris meget forskjellig, nemlig
 for det Første Kornpriserne — det Gjennem-
 snit, som kommer frem, efter at hvert Aars
 Capitelstært er sat, bliver hvert Aar forskjelligt,
 — og for det Andet, de kongelige Obliga-
 tioners Pris. Naar det nu kommer til at
 staae til Yderen, saa er det altsaa denne, der
 har Balget overfor Statskassen, hvad der kan
 gjøre, at, naar han vælger sit Tidspunkt rig-
 tigt, kan han skaffe sig en billigere Afløsning,
 end naar han vælger det paa en anden Tid.
 Derfor synes det mig tydeligt, at, naar Sta-
 ten som Herlighedsseier tilbyder en saadan Af-
 lösning og henstiller til Yderen, hvilket Tids-
 punkt han vil vælge til Afløsning, maa den
 med al Grund kunne reservere sig en Fordeel
 ved denne Afløsning. Denne Fordeel kan
 være mindre, og den kan være større: den maa
 ikke være saa stor, at den skræmmer Yderne
 fra at afløse, men en Fordeel bør der reser-
 veres for Staten, og kan den med fuld Bil-
 lighed reservere sig. Det er dette, som synes
 det mig, at der ikke ved det ærede Udvalgs
 Forslag under Nr. 3 er taget tilstrækkeligt